

GEMEENTE GEMERT-BAKEL	Bijlage bij ag.5 / Besluit nr. 48

Voorstel/onderwerp: Vaststelling verordening naamgeving en adressering gemeente Gemert-Bakel

DE RAAD DER GEMEENTE GEMERT-BAKEL,

overwegende:

dat door de invoering van een basisregistratie adressen en een basisregistratie gebouwen het gewenst is om praktische redenen een regeling vast te stellen betreffende de naamgeving van de openbare ruimte en de nummering van daarbinnen aanwezige objecten in de gemeente Gemert-Bakel en in die regeling de bevoegdheden neer te leggen;

dat het regelen van de huishouding van de gemeente en de bevoegdheid tot het maken van een verordening betreffende het toekennen van namen en nummers behoort tot de autonome bevoegdheid van de gemeenteraad;

dat als gevolg van de invoering van het dualistische stelsel de kaderstellende en controlerende bevoegdheden tot de gemeenteraad behoren en de bestuursbevoegdheden geconcentreerd zijn bij het college van burgemeester en wethouders;

gezien het voorstel van het college d.d. 19 mei 2009;

gelet op artikel 108, eerste lid en 149 van de Gemeentewet;

B E S L U I T :

vast te stellen de volgende

Verordening op de naamgeving van delen van de openbare ruimte en nummeraanduiding van verblijfsobjecten en standplaatsen in de gemeente Gemert-Bakel

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. adres: door het college aan een verblijfsobject en een standplaats toegekende benaming, bestaande uit een combinatie van de naam van een openbare ruimte, een nummeraanduiding en de naam van een woonplaats;
- b. adressenregister: gemeentelijk register dat brondocumenten met betrekking tot woonplaatsen, openbare ruimten en nummeraanduidingen bevat;
- c. adressenregistratie: gemeentelijke registratie van alle woonplaatsen, openbare ruimten en nummeraanduidingen op het grondgebied van de gemeente;
- d. basisregistratie: verzameling gegevens waarvan bij wettelijk voorschrift is bepaald dat deze een basisregistratie vormt;
- e. gebouwenregister: gemeentelijk register dat brondocumenten met betrekking tot panden, verblijfsobjecten, standplaatsen en ligplaatsen bevat;
- f. gebouwenregistratie: gemeentelijke registratie van alle panden, verblijfsobjecten, standplaatsen en ligplaatsen op het grondgebied van de gemeente;
- g. afgebakend terrein: een terrein met afsluitbare toegang, waarop zich geen bouwwerken

- bevinden;
- h. bouwwerk: elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, die op de plaats van de bestemming hetzij direct, hetzij indirect met de grond is verbonden, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond en bedoeld om ter plaatse te functioneren;
 - i. college: het college van burgemeester en wethouders;
 - j. gebouw: elk bouwwerk dat een voor mensen toegankelijke, overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt;
 - k. nummeraanduiding: door het college als zodanig toegekende aanduiding van een verblijfsobject of een standplaats, bestaande uit één of meer Arabische cijfers, al dan niet met toevoeging van een letter en/of cijfercombinatie;
 - l. object: een verblijfsobject of standplaats;
 - m. openbare ruimte: door het college als zodanig aangewezen en van een naam voorziene buitenruimte die binnen één woonplaats is gelegen;
 - n. pand: kleinste bij de totstandkoming functioneel en bouwkundig-constructief zelfstandige eenheid die direct en duurzaam met de aarde is verbonden;
 - o. standplaats: een door de gemeenteraad als zodanig aangewezen terrein of gedeelte daarvan dat bestemd is voor het permanent plaatsen van een niet direct en niet duurzaam met de aarde verbonden en voor woon-, bedrijfsmatige, of recreatieve doeleinden geschikte ruimte;
 - p. verblijfsobject: de kleinste binnen één of meerdere panden gelegen en voor woon-, bedrijfsmatige, of recreatieve doeleinden geschikte eenheid van gebruik die ontsloten wordt via een eigen toegang vanaf de openbare weg, een erf of een gedeelte verkeersruimte en die onderwerp kan zijn van goederenrechtelijke rechtshandelingen;
 - q. woonplaats: door de gemeenteraad als zodanig aangewezen gedeelte van het grondgebied van de gemeente.

Artikel 2 Houderschap registraties

1. Het college houdt:
 - a. een basisregistratie adressen, bestaande uit een adressenregister en een geautomatiseerde adressenregistratie en
 - b. een basisregistratie gebouwen, bestaande uit een gebouwenregister en een geautomatiseerde gebouwenregistratie.
2. Het college is belast met de uitvoering van de regels betreffende de basisregistraties adressen en gebouwen.

Artikel 3 Doel registraties

De basisregistraties als bedoeld in artikel 2 worden gehouden met als doel het aan een ieder beschikbaar stellen van de in die basisregistraties opgenomen gegevens over adressen en gebouwen.

Artikel 4 Bevoegdheden

1. Het college deelt het grondgebied van de gemeente in één of meer woonplaatsen in en kan een woonplaats in wijken of buurten verdelen en zo nodig daaraan namen, letters of nummers toekennen.
2. Het college stelt de openbare ruimten vast en kent nummeraanduidingen toe aan de op het grondgebied van de gemeente gelegen verblijfsobjecten en standplaatsen.
3. Het college stelt de afbakening van panden, verblijfsobjecten en standplaatsen vast.
4. Indien aan een verblijfsobject of standplaats meer dan één nummeraanduiding wordt toegekend, worden de nummeraanduidingen onderscheiden in hoofdnummer en nevennummers.
5. Onder vaststellen, verdelen en toekennen, als bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, wordt tevens begrepen de bevoegdheid tot het wijzigen en intrekken.

Artikel 5 Namen en nummeraanduidingen aanbrengen

1. Het college draagt er zorg voor dat de namen die zijn toegekend aan delen van de openbare ruimte, zichtbaar en in voldoende aantallen ter plaatse worden aangebracht.

2. Het is verboden aan delen van de openbare ruimte namen aan te brengen anders dan ingevolge een last als bedoeld in artikel 7, eerste lid.
3. Het is verboden aan een onroerende zaak nummers aan te brengen anders dan de nummeraanduiding als bedoeld in artikel 4, tweede en vierde lid.

Artikel 6 Gedoogplicht naamborden

1. Indien het college het nodig oordeelt dat borden met een wijk- of buurtaanduiding, borden met straatnamen en verwijsborden aan een bouwwerk, gebouw, muur, paal, schutting of een andere soort terreinafscheiding worden aangebracht, is de rechthebbende verplicht toe te laten dat de hier bedoelde borden in overeenstemming met de aanwijzingen van het college worden aangebracht, onderhouden, gewijzigd of verwijderd.
2. De rechthebbende dient er zorg voor te dragen dat in het eerste lid genoemde borden vanaf de openbare weg duidelijk leesbaar blijven.

Artikel 7 Nummeraanduidingen aanbrengen

1. De rechthebbende op een object is verplicht binnen vier weken na de dag van toezending van een besluit, inhoudende de last de nummeraanduiding als bedoeld in artikel 4, tweede en vierde lid, evenals daarmee verband houdende verwijs- en verzamelborden aan te brengen, aan deze last gehoor te geven.
2. Indien een object nog niet is voltooid, wordt de nummeraanduiding door de rechthebbende binnen vier weken na voltooiing aangebracht.
3. Het college kan de in het eerste en tweede lid genoemde termijn verlengen.
4. De nummeraanduiding wordt op een zodanige wijze aan het object bevestigd dat deze vanaf de openbare weg duidelijk zichtbaar is.

Artikel 8 Uitvoeringsvoorschriften

Het college is bevoegd nadere uitvoeringsvoorschriften te stellen betreffende het bepaalde in deze verordening.

Artikel 9 Overgangsbepalingen

1. Namen en nummeraanduidingen die voorafgaande aan de inwerkingtreding van deze verordening aan delen van de openbare ruimte en objecten zijn toegekend, blijven na het in werking treden van deze verordening bestaan.
2. Het college kan in afwijking van het eerste lid besluiten dat de op grond van de in het eerste lid genoemde bepaling aangebrachte namen en nummeraanduidingen binnen een door hem te bepalen termijn moeten worden vervangen door namen en nummeraanduidingen die voldoen aan de bepalingen van deze verordening.
3. Bij het wijzigen van een naam of nummeraanduiding, als bedoeld in het tweede lid, zullen zowel de oude en de nieuwe naam als de oude en de nieuwe nummeraanduiding gedurende een jaar na het besluit op grond van het tweede lid, mogen worden gebruikt op een nader door het college te bepalen wijze.

Artikel 10 Strafbepaling

1. Overtreding van artikel 5, tweede en derde lid of het niet voldoen aan het bepaalde in artikel 6, tweede lid en artikel 7, wordt gestraft met een geldboete van de eerste categorie.
2. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze verordening zijn de door het college aangewezen personen belast.

Artikel 11 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de eerste dag van de maand volgende op die waarin de verordening bekend is gemaakt.

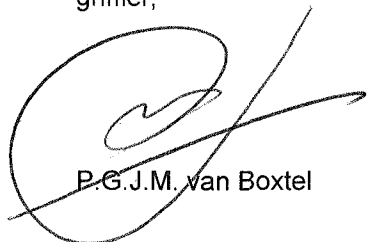
Artikel 12 Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als "Verordening naamgeving en adressering gemeente Gemert-Bakel".

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad der gemeente Gemert-Bakel van 3 juni 2009

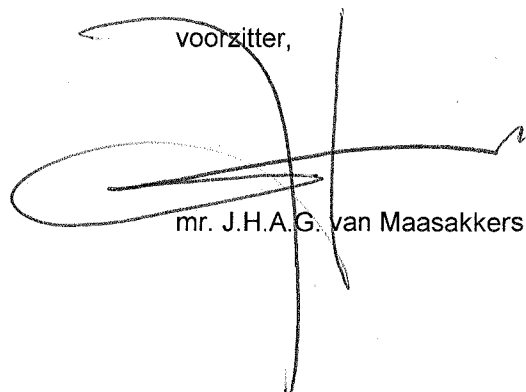
de raad voornoemd,

griffier,

P.G.J.M. van Boxtel

voorzitter,

mr. J.H.A.G. van Maasakkers

Toelichting op de Verordening op de naamgeving van delen van de openbare ruimte en nummeraanduiding van verblijfsobjecten en standplaatsen in de gemeente Gemert-Bakel, vastgesteld door de raad van de gemeente Gemert-Bakel bij besluit van <datum raadsbesluit>

Algemene toelichting

Inleiding

De adressering is historisch voortgekomen uit een behoefte om door middel van een eenvoudige benaming een gebouw object te kunnen aanduiden. In de Middeleeuwen werd aan gebouwen soms de familienaam gegeven of stond de naam op een gevelsteen of uithangbord. Later is men begonnen om straten een naam te geven en die aan te brengen op een houten bordje dat op de hoeken van een straat werd geplaatst. Vanaf de eerste volkstelling aan het begin van de negentiende eeuw is men voor het eerst formele huisnummers toe gaan kennen. Daarmee werd de basis gelegd voor de systematiek van adressering zoals we die nu nog kennen. Het adres is in de loop van de eeuwen in toenemende mate als een zelfstandig begrip in het maatschappelijk verkeer gaan functioneren. Het adres is allang niet meer een eenvoudige benaming van een bepaald object. Adressen werden steeds meer vereenzelvigd met de brievenbus of de deur in het object of met het terrein waarop het object staat. Het gebruik van het adres voor postbezorging en het spraakgebruik hebben vooral daaraan bijgedragen.

Toen aan het eind van de jaren zestig van de vorige eeuw de automatisering in opkomst kwam werd duidelijk dat we te maken hadden met een weinig consistente manier waarop de adressen werden geschreven en de huisnummers werden gehanteerd. Voor een goede geautomatiseerde gegevensverwerking is echter standaardisatie noodzakelijk. In de praktijk van de geautomatiseerde gegevensverwerking werd de afgelopen decennia ook duidelijk welke knelpunten binnen de geautomatiseerde gegevensverwerking ontstaan als gegevensbestanden gekoppeld moeten worden via de adresgegevens. De verschillende schrijfwijzen en betekenissen die adresgegevens in de gemeentelijke administraties worden gegeven maken dat een koppeling tussen registraties op adressen niet zo maar mogelijk is of dat de betekenis van een dergelijke koppeling maar beperkt is.

Op 22 februari 1988 stelde de minister van Binnenlandse Zaken het Besluit standaardadressering (Stcrt. 1988, 49) vast. De adressen in de Gemeentelijke Basis Administratie volgden het Besluit standaardadressering. Het Nederlands Normalisatie Instituut zag daarin aanleiding om na te gaan in hoeverre deze standaard ook buiten de overheid toepasbaar zou kunnen zijn. Dat leidde tot norm NEN 5825, die op 1 januari 1993 ook formeel voor de overheid verplicht is geworden op grond van het Besluit standaardschrijfwijze persoonsgegevens (Stcrt. 1992, 176). In de praktijk werd deze norm eigenlijk niet gebruikt, omdat binnen de overheid veel adresgegevens gebaseerd zijn op de adresgegevens zoals die staan opgenomen in de Gemeentelijke Basisadministratie Persoonsgegevens (GBA). Ondanks dus het bestaan van diverse standaarden, is er feitelijk nog steeds geen sprake van een volledig gestroomlijnde gegevenshuishouding met betrekking tot adresgegevens. De Wet basisregistraties adressen en gebouwen (Wet BAG), die 1 juli 2009 in werking zal treden, is bedoeld om een adresstandaard binnen de overheid in te voeren.

De Wet BAG heeft ook als doel om een eenduidige betekenis van adressen die zijn opgenomen in de basisregistratie adressen te definiëren. De in de registratie opgenomen adressen worden daarbij opgevat als een benaming van een vooraf nauwkeurig gedefinieerd object. Door deze definitie kan de communicatie over dat object worden vereenvoudigd. Dat is dus anders dan bij een locatiebenaming, die tot dusverre vaak wordt gehanteerd. Bij een locatiebenaming kan namelijk een adres betrekking hebben op elk willekeurig object op die locatie. In de basisregistratie wordt uitgegaan van een exact afgebakend object. Dat sluit beter aan op de manier waarop in het stelsel van basisregistraties met authentieke gegevens wordt omgegaan. Er dient namelijk duidelijkheid te bestaan over de inhoud en het bereik van de registraties.

In de systematiek van de Wet BAG worden de objecten waaraan een adres wordt toegekend aangeduid als "adreseerbare objecten". In de basisregistratie adressen worden deze adreseerbare objecten opgenomen. Daarbij gaat het om een drietal soorten objecten, te weten verblijfsobjecten, standplaatsen en ligplaatsen. Het definiëren van deze objecten en de feitelijke afbakening en de identificatie daarvan, maken geen onderdeel uit van de basisregistratie adressen. Dit gebeurt pas als gegevens worden vastgelegd over het betreffende object en daarmee het object wordt geregistreerd. Die registratie vindt plaats in de basisregistratie gebouwen. In die basisregistratie worden de met gebouwen samenhangende objecten gedefinieerd en geregistreerd en tevens een aantal eigenschappen van de objecten geregistreerd. Eén van die eigenschappen is het adres.

Relatie tussen registratie adressen en registratie gebouwen

Op deze manier ontstaat er een duidelijke relatie tussen de adressering en het object waarop het adres betrekking heeft. In de systematiek van de basisregistraties adressen en gebouwen is het niet juist om vast te stellen dat een persoon op een bepaald adres woont. Wel juist is, de vaststelling dat een persoon een bepaald verblijfsobject bewoont, waaraan een adres is toegekend. Het is bij de hantering van de basisregistraties ook niet langer zo, dat een bedrijf op een adres gevestigd is, maar in een bedrijfsruimte waaraan een bepaald adres is toegekend. De waarde van een dergelijke objectbenadering wordt duidelijk in die gevallen waarbij aan een enkel object meer adressen zijn toegekend. Inschrijving van een groot aantal bewoners verspreid over meer adressen zal minder snel leiden tot de constatering van overbewoning dan het geval is op het moment dat de inschrijving gerelateerd kan worden aan het feitelijke object woning waarin de bewoners daadwerkelijk woonachtig zijn. De basisregistratie adressen moet dan ook vooral worden gezien als een registratie waarin de namen zijn opgenomen die zijn toegekend aan de in de basisregistratie gebouwen afgebakende objecten. De basisregistratie adressen is hier dus volgend en niet leidend. Eerst worden de verblijfsobjecten, stand- en ligplaatsen afgebakend en vervolgens wordt daaraan een adres toegekend. Die adressen worden opgenomen in de basisregistratie adressen.

De basisregistratie gebouwen is een objectenregistratie. In de basisregistratie gebouwen worden alle met "gebouwen" samenhangende objecten geregistreerd. In de gebouwenregistratie worden alle panden, verblijfsobjecten, standplaatsen en ligplaatsen in Nederland opgenomen. Die objecten geven een ruimtelijke locatie aan. Deze locatie kan een rol spelen bij bijvoorbeeld (publiekrechtelijke) rechthandelingen. Soms kan het om feitelijk handelen gaan, zoals bewoning. Dan heeft de gebouwenregistratie een relatie met een basisregistratie die het feitelijk gebruik registreert. Bij bewoning door natuurlijke personen is dat de GBA. Bij bedrijfsmatig gebruik gaat het om de relatie met de basisregistratie waarin rechtspersonen en ondernemingen worden geregistreerd en de vestigingen waar de bedrijfsactiviteiten plaatshebben. Dat is het handelsregister.

Register en registratie

Het register is de verzameling van de brondocumenten. In die documenten zijn rechtsfeiten neergelegd. De registratie is de geautomatiseerde opslag van de gegevens uit de brondocumenten en de gegevens over de brondocumenten. Deze methodiek volgt het principe dat brondocumenten in een register worden opgenomen en dat de van belang zijnde gegevens uit deze brondocumenten in een registratie met actuele gegevens worden verwerkt. Deze administratiemethodiek van brondocumentenregister en gegevensregistratie wordt ook toegepast bij andere administraties, zoals de GBA. Aan de gegevens in die basisregistratie liggen onder meer brondocumenten uit het openbare register van de burgerlijke stand ten grondslag.

Het belang van de registratie

Gegevens over straatnamen, huisnummers, panden, standplaatsen enzovoorts worden in één register opgenomen. Dit moet er voor zorgen, dat de overheid niet steeds weer hoeft te vragen naar de bekende weg als het om deze gegevens gaat. Het gebruik van de gegevens uit de basisregistraties is binnen de overheid verplicht. Binnen de gehele overheid mogen dezelfde gegevens maar eenmalig worden ingewonnen en bijgehouden. Meervoudige opslag is wel

mogelijk, mits de verschillende gekopieerde registraties niet apart worden onderhouden. Bij het verplichte gebruik hoort de terugmeldplicht. Afnemers zijn verplicht om een kennelijke onjuistheid in de registratie te melden aan de beheerder van de registratie. De beheerder van de basisregistratie is verplicht om binnen korte tijd uitsluitel te geven over de terugmelding.

Toelichting per artikel

Artikel 1

In dit artikel zijn de begrippen overgenomen uit de Wet Basisregistraties adressen en gebouwen (Wet BAG), met uitzondering van het begrip "ligplaats". In de gemeente Gemert-Bakel komt geen openbaar vaarwater voor waar met een woonschip ligplaats kan worden ingenomen. In dat verband zijn de begrippen uit de Wet BAG ook redactioneel aangepast in die zin, waar het woord "ligplaats" voorkomt is dat woord uit de begripsbepaling geschrapt. Voor de toelichting op de begrippen wordt verwezen naar de memorie van toelichting op de Wet BAG.

Artikel 2

Dit artikel regelt het houderschap van de vastgoedregistratie voor de gemeente. Het houderschap van de registratie betreft het onderhouden van één database met alle gemeentelijke gegevens, onderbouwd door brondocumenten zoals bouwvergunningen en nummerbeschikkingen en het beschikbaarstellen van de gegevens aan de gemeentelijke organisaties, de Landelijke Voorziening van het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) en aan het CBS.

In overeenstemming met de wet BAG wordt deze bevoegdheid bij het college gelegd. Deze bevoegdheid kan niet worden overgedragen.

Het tweede lid regelt de mogelijkheid om nadere regels te stellen om de kwaliteit van de registratie te waarborgen en standaardisatie van gegevens en gegevensleveringen mogelijk te maken. Er zouden bijvoorbeeld nadere regels kunnen worden gesteld over de manier waarop en langs welke weg documenten aangeleverd moeten worden.

Artikel 3

Dit doel is ontleend aan de memorie van toelichting bij het wetsontwerp BAG. Daarin staat onder meer dat het doel van de basisregistraties adressen en gebouwen het aan een ieder beschikbaar stellen van de in die basisregistraties op grond van de voorgestelde Wet BAG beschikbare gegevens over adressen en gebouwen is. Voor het goed kunnen vervullen van publiekrechtelijke taken is het voor bestuursorganen bijvoorbeeld essentieel dat zij kunnen beschikken over betrouwbare gegevens. De basisregistraties adressen en gebouwen zullen de betrouwbare algemene gegevens over adressen en gebouwen bevatten".¹

Artikel 4

In de Wet BAG worden de bevoegdheden toegekend aan de gemeenteraad. Dit omdat de wetgever niet wilde treden in de interne bevoegdheidsverdeling binnen gemeenten. In dit artikel is er voor gekozen de bevoegdheden aan het college over te dragen, voor zover nog niet eerder aan het college is gedelegeerd. In de raadsvergadering van 17 januari 2008 is de bevoegdheid tot (straat)naamgeving en (huis)nummering al expliciet door de gemeenteraad aan het college gedelegeerd en is besloten de tot dan toe geldende werkwijze ongewijzigd te laten. In de raadsvergadering van 5 juni 2008 is de bevoegdheid tot het afbakenen van objecten aan het college gedelegeerd.

In dit artikel worden de overige uitvoerende bevoegdheden uit de Wet BAG aan het college gedelegeerd. Het overdragen van uitvoerende bevoegdheden aan het college is in overeenstemming met de uitgangspunten van de Wet dualisering gemeentebestuur, waarbij de

¹ MvT Wet BAG, Tweede Kamer 2006-2007, 30968 nr.3, p. 28 en 29

gemeenteraad de verordenende dus taakstellende en controlerende bevoegdheden heeft en het college de uitvoerende bevoegdheden.

In een woonplaatsbesluit wordt de geometrische afbakening van de woonplaats vastgelegd.

Naast het vaststellen van een woonplaats, moet in het woonplaatsbesluit ook een naam aan de woonplaats worden gegeven. Het toekennen van namen aan woonplaatsen wijkt niet af van het proces van naamgeving van de openbare ruimte. Het is ook wenselijk om dezelfde procedure te volgen. Het is verstandig om bij het vaststellen van een woonplaatsnaam vooraf contact op te nemen met TPG Post. In het verleden heeft PTT Post (nu TPG Post) in overleg met elke gemeente een voorstel gemaakt over de woonplaatsgrenzen. TPG Post heeft namelijk haar postcoderegistratie gebaseerd op woonplaatsen. Het gemeentebestuur is vervolgens gevraagd formeel in te stemmen met dit voorstel. Begin jaren zeventig van de vorige eeuw zijn alle gemeenten – soms na wat aanpassingen – schriftelijk akkoord gegaan met de voorstellen van TPG Post. Voor het wijzigen van de woonplaats is op grond van het convenant tussen VNG en TNT Post overleg met TNT Post noodzakelijk.

In het tweede lid is het benoemen van de openbare ruimte geregeld. De openbare ruimte omvat meer dan alleen straten, plantsoenen en wegen. Zo worden bijvoorbeeld ook waterlopen, sierwateren, bruggen, viaducten, meren en plassen vaak van een naam voorzien. Dit artikellid regelt ook het toekennen van de nummeraanduiding aan objecten door het college. Hier is niet voor de term 'huisnummer' gekozen, omdat bij een standplaats of bijvoorbeeld bedrijfspand niet kan worden gesproken van het nummeren van een huis.

Het vijfde lid bepaalt dat onder het vaststellen, toekennen en verdelen, als bedoeld in het eerste, tweede en derde lid, tevens moet worden begrepen het wijzigen en intrekken. Naar de huidige opvattingen betekent toekennen ook dat men kan wijzigen en intrekken. Het wijzigen is feitelijk het opnieuw toekennen. Desondanks kan het bij de behandeling van bezwaar- en beroepschriften vaak een punt van discussie zijn. Vandaar dat er voor is gekozen om over de bevoegdheid tot wijzigen en intrekken een afzonderlijk lid op te nemen.

Artikel 5

Naamborden zullen in overeenstemming met de wens van het college worden aangebracht. De kosten daarvan komen voor rekening van de gemeente.

Het tweede lid verbiedt iedereen die daartoe niet bevoegd is, namen toe te kennen aan delen van de openbare ruimte door ze zichtbaar ter plaatse aan te brengen.

Het derde lid verbiedt iedereen nummeraanduidingen aan te brengen als die nummeraanduiding niet is gebaseerd op een gemeentelijk besluit.

Artikel 6

Met het oog op de dienstverlening moeten naamborden door of namens de gemeente ter plaatse goed zichtbaar worden aangebracht. Dit is mogelijk door de naamborden te bevestigen aan gebouwgevels, terreinafscheidings van derden of paaltjes die op andermans terrein ten behoeve van de naamgeving mogen worden geplaatst. Het artikel houdt echter ook rekening met de omstandigheid dat de borden niet door de gemeente zelf, maar door derden worden aangebracht. Om te voorkomen dat de leesbaarheid van de aangebrachte naamborden door hoog opschietend groen, zonneschermen of bijvoorbeeld reclameborden wordt belemmerd, is bepaald dat de rechthebbende ervoor moet zorgen dat de bedoelde borden vanaf de openbare weg leesbaar blijven.

Artikel 7

Voor gevallen waarin het te nummeren object nog niet is voltooid, is in het tweede lid een andere termijn gesteld. Het derde lid geeft het college de mogelijkheid de in het eerste en tweede lid genoemde termijnen te verlengen. Onder voltooid moet de eerste oplevering van het object worden verstaan. Dat is het moment dat degene die de bouw uitvoert het gebouw of

verblijfsobject oplevert aan de opdrachtgever voor de bouw. De nummeraanduiding is op die manier normaal gesproken vóór de feitelijke ingebruikneming van het object aangebracht.

Artikel 9

Er bestaan mogelijk nummeraanduidingen die niet voldoen aan de huidige eisen. Deze nummeraanduidingen mogen niet meer worden toegekend. De bestaande, afwijkende nummeraanduidingen moeten worden aangepast. Gezien de gevolgen voor de bewoners en gebruikers van deze nummeraanduidingen is een zorgvuldige aanpak vereist.

Artikel 10

Het opleggen van verplichtingen, zoals in deze verordening gebeurt, heeft alleen zin, wanneer ze ook kunnen worden afgedwongen, zodra regels worden overtreden. Het is gebruikelijk aan lichte overtredingen een geldboete van de eerste categorie te verbinden. De categorieën geldboete zijn geregeld in artikel 23 Wetboek van Strafrecht. Een boete van de eerste categorie bedraagt maximaal € 335, -. Het handhaven door middel van het opleggen van een geldboete is praktischer en effectiever, dan het handhaven door middel van bestuursdwang of het opleggen van een dwangsom.
